KLUB NOVÝCH NEWCOMERS' CLUB

KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No. 11, Vol.28., listopad-November 1994.

Vystoupení prezidenta ČR V. Havla v České televizi dne 28. října 1994

SPIGL 4/11/94

Vážení spoluobčané, dnešní státní svátek nám připomíná především onen velký den naší novodobé historie, kdy se zrodil samostatný a demokratický Československý stát. Ale nepřipomíná nám jen tento den. Připomíná nám i celou dvacetiletou éru první republiky, republiky, k níž se dnes, v době naší obnovené demokracie, opět obracíme jako k jednomu ze svých inspiračních zdrojů.

Uvažuji-li o tom, co bylo na první republice nejcennější, napadá mne, že to byl asi zvláštní a obdivuhodně silný způsob, jímž se většina veřejnosti i politických sil s novým státem a jeho politikou vnitřně ztotožňovala. Samozřejmě, i první republika měla spoustu svých problémů, od nedořešeného vztahu k vlastní mnohonárodní struktuře, přes nezdravě rozbujelé partajničení až po sliny provincionalismu dopadající na její veřejný život. Nicméně kdesi za tím vším existoval vysoký stupeň obecného konsensu v základních otázkách státní existence, obecného souhlasu s idejemi, které byly dány Československu do vínku, i s cíli, které sledovalo.

Dlouhá desetiletí tzv. drobné práce, jak to nazýval Masaryk, práce sebevzdělávací, sebeuvědomovací, práce na kultivace všech oblastí národního života, se vyplatila. Zralost, s níž většina občanů přijala nový stát za svůj a pochopila, co má pro jeho rozkvět dělat, byla jejich plodem. Mravní a duchovní hodnoty a ideály, na nichž byl první Československý stát založen, jakož i vize jeho postavení, smyslu a budoucnosti v evropském kontextu, jak je zformulovali tehdejší vůdci duchové národa, padly zkrátka na dobře připravenou půdu, ujaly se a vytvářely onen nenápadný fundament, z něhož vyrůstalo vše dobré, čímž se mohla první republika vykázat.

Co to konkrétně bylo? Například rozvinuté občanské vědomí, zájem lidí o veřejný život i o účast na něm, projevující se mimo jiné v pozoruhodně rozvinutém spolkovém životě, tradiční důraz na vzdělání a vůle k tvořivé práci, podnikatelský elán i podnikatelská kultura a etika, velká míra vzájemné tolerance i solidarity, celková slušnost poměrů. Ano, to všechno bylo pro atmosféru první republiky charakteristické, a to všechno spoluvytvářelo neokázalé vlastenectví jejích občanů.

Zajisté chápete, proč právě na tyto světlé stránky první republiky dnes upozorňuji. Domnívám se, že jsou přesně tím, na co bychom se měli rozpomenout právě dnes i my, kteří budujeme nový Český stát.

Nezadržitelně totiž končí čas revoluční transformace celého společenského, politického a hospodářského systému, čas fundamentálních systémových změn, čas hektické práce na nich. Končí prostě pět let po listopadové revoluci, definitivně éra dramatické a leckdy poněkud překotné tvorby základních předpokladů nové a dobré budoucnosti našeho státu.

V této uzlové chvíli máme jen dvě možnosti: buď se spokojíme s tím, co se už stalo, hezky si to pochválíme a pak upadneme do poněkud duchaprázdného čekání, co dobrého či nedobrého všechny provedené systémové změny přinesou, věnujíce se přitom jen jakési údržbě státu, či běžné péči o jeho pokud možno nekomplikovaný provoz. A snad jen, když se nám bude zdát, že někde něco začíná doutnat, rychle to pro jistotu pokropíme.

Ale máme i druhou, lepší možnost. Možnost, za kterou se plně stavím a kterou doporučuji, možnost, k níž nás právě vzpomínka na nejcennější stránky první republiky a jejich kořeny prokazatelně vyzývá. Touto druhou možností je, že se znovu v klidu, nehnáni už revolučním spěchem, ale o to soustředěněji a důkladněji zamyslíme nad smyslem všech provedených změn, nad cíli, k nimž směřujeme nebo chceme směřovat, nad posloupností dalších, už jemnějších změn, které si zvolená cesta vyžádá.

Stručně řečeno: jsme na křižovatce, která nás vyzývá k novému zamyšlení o samotném charakteru státu, který vytváříme. Jinými slovy: úkolem nadcházející doby není už pouhá obnova všech základních pravidel nástrojů a institucí demokracie a tržní ekonomiky, to všechno je v podstatě obnoveno a naším budoucím úkolem nemůže být podle mne ani pouhá starost o jejich hladký chod.

Je třeba něčeho víc. Začít se vší vážností hovořit o tom, jakou povahu má mít demokracie, kterou chceme pěstovat, z jakých kořenů má vyrůstat, jaký má být její duch a kudy a kam se má dál ubírat. A stejně tak je třeba se vší vážností přemýšlet o tom, co je vlastně třeba v poměrech obnovené tržní ekonomiky na nejrůznějších úrovních konkrétně dělat, aby její výsledky směřovaly k obecnému prospěchu.

Potřebujeme prostě novou vizi. Vizi shrnující naše základní představy o tom, jaká by měla být v budoucnosti role občana, role samosprávy a role státu, jak by měla být strukturována naše občanská společnost, jak budeme kultivovat způsoby našeho občanského soužití, jaká by měla být politická a ekonomická identita a strategie našeho státu v evropských souvislostech.

Nastal prostě čas, kdy musíme jasně vědět, jakým způsobem otevřít prostor ke skutečně plodné a všestranné účasti občanů na veřejném životě, prostor založený na důvěře v občany a jejich schopnost řešit mnohé problémy, který dosud, aniž by musel, řeší v jejich zastoupení stát. Nastal čas, kdy musíme vědět, co a jak máme dělat pro to, aby souběžně s rostoucí výrobou rostla i skutečná kvalita života a aby domácí i zahraniční podnikatelé nejen věděli, že jsou vítáni, ale aby se orientovali i na ty oblasti, kde jsme na tom nejhůře a kde potřebujeme investice nejvíce. Bez jasné představy o tom, jak stát usnadní situaci i drobným podnikatelům a jak podpoří rozvoj infrastruktur a bez jasné a obecně srozumitelné koncepce v oblasti politiky sociální, zdravotní, zemědělské, energetické, bytové, vzdělávací, bezpečnostní, ekologické a dalších se v budoucnu prostě neobejdeme.

Lidé musí z vlastní zkušenosti poznat, že rozvoj tržní ekonomiky neslouží jen některým, ale všem. Nastal posléze i čas, kdy je nutné si znovu a jasně říci, jakou roli chce náš stát hrát na mezinárodním poli, zda chce být vskutku respektovaným důvěryhodným a pro svou odpovědnost a smysl pro solidaritu vskutku vítaným členem demokratického společenství, či zda chce být státem, který je pro svůj namyšleně vsobăstředný postoj přijímán jen se zdvořilým chladem.

Vize, o níž tu mluvím, musí samozřejmě vyrůstat z jasného vědomí duchovních a mravních hodnot, na nichž je naše mladá demokracie založena a musí vést ke konkrétní koncepční práci, od níž se pak teprve může odvíjet celá další legislativní tvorba a posléze i sama praktická politika. To všechno může pak sloužit jako přirozený rámec či východisko klidného, trpělivého a každodenního kultivování všech oblastí a složek našeho společenského života, tedy oné masarykovské drobné práce. Bez této práce jsou všechny vize jen bláhovým sněním. Ale konkrétní práce, nezakotvená v určité představě o svém smyslu, bývá naopak jen pouhým těkáním.

Jít cestou, za kterou se tu stavím, není v dnešním komplexně propojeném světě, plném nových civilizačních hrozeb, nikterak jednoduché. Ale to by nemělo být důvodem pro nikoho z nás, abychom se jí vyhýbali. Na takovou pohodlnost bychom doplatili zase jen my sami. Stojíme prostě tváří v tvář nové dějinné výzvě. Kéž bychom ji vyslyšeli přinejmenším tak dobře, jak vyslyšeli naši předkové, budující první republiku, výzvu doby své.

Zemřel politolog Ivan Sviták

P r a h a - Po dlouhé nemoci zemřel 20. října v Praze ve věku 69 let filozof a politolog Ivan Sviták. Patřil k protagonistům pražského jara, po invazi armád zemí Varšavské smlouvy do Československa emigroval do Spojených států. Před rozdělením ČSFR byl poslancem Federálního shromáždění za Demokratickou levici.

"MFD", 22. 10. 94.

P. Tigrid v USA

WASHINGTON - Akcí, zaměřených na podporu vytvoření katedry českých a slovenských studií na prestižní Harvardově univerzitě v americkém státě Massachusetts, se včera zúčastnil český ministr kultury Pavel Tigrid, který v úterý večer zahájil týdenní návštěvu Spojených států.

Katedra by měla být otevřena během příštího roku a její vznik je financován z darů českých a slovenských krajanů, řekl v telefonickém rozhovoru z Bostonu Pavel Tigrid. Na tento účel přispěl i český prezident Václav Havel.

"MFD". 12. 10. 94.

Fed. Dept. of Immigration is being criticized for "revolving door" practices.

Udělal, co mohl

Mezi těmi, kterým prezident propůjčil Řády T. G. Masaryka bylo mnoho slavných. Bohužel, jen několik se slavnostní chvíle dožilo. Jedním z těch, co přebírali vyznamenání osobně, byl i Ota Hora, politik a spisovatel, komunisty odsouzen v nepřítomnosti k trestu smrti. Autor legendární knihy *Svědectví o puči*. Poprvé jsem se s ním setkal v říjnu na kongresu Národně sociální strany, podruhé, když jsem ho požádal o rozhovor, v jednom pražském bytě v obyčejném paneláku.

„Do Národně sociální strany a její mládeže jsem vstoupil v roce 1925 ve svém rodišti - Golčově Jeníkově u Čáslavi. V šestnácti jsem začal psát do místních novin a později i do Českého slova. Po vychození obecné a čtyř tříd měšťanky jsem se zapsal na obchodní akademii v Praze. Pak jsem pracoval jako pojišťovací agent na Královských Vinohradech, kde jsem také do roku 1948 žil. Za mlada jsem hodně cestoval. Byl jsem v SSSR, ale i ve Švédsku, Jugoslávii a jinde. Napsal jsem několik cestopisů. Za okupace jsem se zúčastnil odboje, po válce jsem byl poslancem a po únoru emigroval do Kanady."

● Pokud vím, po válce jste organizoval mládež jako protiváhu komunistům...

„Zanedlouho po osvobození jsem viděl, že moc začínají nelegálně přebírat komunisté. Museli jsme tomu nějak zabránit, postavit proti komunistům jakýsi val. Tři týdny po 9. květnu jsem uspořádal majáles studující a pracující mládeže. Na Slovanském ostrově a v okolí se sešlo sto tisíc lidí. Byla to první politická manifestace za demokracii. V té době jsem už byl členem předsednictva Národně sociální strany. Také jsem organizoval odbory mladých národních socialistů, vydělo to až do roku 1948. K 90. výročí narození T. G. Masaryka jsme uskutečnili pout do Lán k jeho hrobu, kam přijel s Benešem a před květnovými volbami 80tisícový průvod. Vítězství KSČ pro nás bylo velkým zklamáním."

● To už se ale pomalu blížil únor...

„Sám jsem upozorňoval Beneše, že komunisté připravují puč. On mi však řekl, že tomu z mezinárodních důvodů nevěří. Byl ale obklopen komunisty Noskem, Gottwaldem, Zápotockým. 24. února měl ústřední výbor naší strany poslední zasedání, pozdě do večera. Obklíčili nás policie. Den na to jsem šel za Urbanovou. Byli u něj další naši poslanci, rozhodovali jsme se, kdo půjde do exilu a kdo zůstane. Cestou domů mne sledovali. Šestadvacátého se už zatýkalo. Když jsem volal domů, žena mi řekla: 'Přijď domů, pánové na tebe čekají.' Dva dny jsem se skrývал v koupelně na jednom konzulátě a pak tři dny u rodiny Havlových. Potom jsem se dostal do Německa a odtud do Anglie, kam za mnou přišla i žena s tříletým synem. Národ nebyl na puč připraven, všichni doufali, že se to urovná cestou parlamentní demokracie. Měl se pozvednout a bojovat."

● Pak jste odešel do Kanady, co pro vás znamenalo těch čtyřicet dva let?

„Začátky byly těžké, pracoval jsem v prádelně - deset tun prádla do oušťovačky denně. Potom jsem založil se dvěma lidmi firmu, nakonec z toho byla továrna pro tři sta lidí. A pak mě přijali na ministerstvo paliv a energie. V 65 letech jsem odešel do penze. Ale celou tu dobu jsem bojoval za svobodné Československo. Emigroval jsem, protože na bojovém akcím nebezpečí, nešel jsem do Kanady vydělávat peníze. Psal jsem články, shromažďoval materiály, spolupracoval se Svobodnou Evropou. Odevzdal jsem to archivu - bylo to tři sta velkých krabic. A když vidím, že jsem se svobody nakonec dočkal... Z tohoto pohledu to nebyl ztracený čas."

● Největším počinem v tomto směru však byla určitě vaše kniha *Svědectví o puči*, která vyšla u Škvoreckých a nedávno i v Melantrichu.

„Byl jsem už v penzi, když mne přátelé přesvědčili, že o tom, co se stalo v únoru, musím napsat knihu. *Svědectví o puči* je nejen svědectvím, ale i jakýmsi varováním, aby lidé včas prohlédli, protože triky, jichž komunisté používali, byly všude stejné."

● Když srovnáte československou současnost s vyspělými západními demokraciemi, jak z toho vyjdeme?

„Hlavní rozdíl je podle mne ten, že na Západě se volně vyjadřují názory, v něž se věří, byť jsou protichůdné. Tady ale pořád cítím strach z komunistů. Je to proto, že na mnoha vedoucích místech, hlavně v menších městech, třeba v podnicích stále jsou. A další věc je komunistická strana. Když vidíme na ulici zločince, zavřeme ho a potrestáme. KSČ je zločinecká organizace, a proto by se měla zakázat. Byl jsem zvolen, když ve volbách dostala přes milión hlasů. Nelíbí se mi příliš ani práce parlamentu, často je prázdný, to je v demokracii nemožné. Poslanci zastupují voliče, musí se za ně bát, hájit jejich zájmy a pomáhat jim. To tady, bohužel, zatím nevidím. Škodlivá je i atomizace politického spektra, ale to během několika let vykrystalizuje."

Spisovatel a politik Ota Hora se 26. 11.94 v Ottawě dožívá "85".

● Nemalou pozornost vzbudil i arbitrážní spor Československé strany socialistické s Národně sociální stranou o kontinuitu s předúnorovou stranou. Rozhodnutí nakonec padlo ve prospěch ČSS. Na říjnovém kongresu Národně sociální strany jste byl zvolen jejím čestným předsedou. Zřejmě jste tedy přesvědčen o tom, kdo je nástupcem?

„Vždyť je to jasné. Nechápu, jak může být následovníkem strana, která čtyřicet let kolaborovala s komunisty. Podílela se na jejich zločinech, spoluutvářela totalitu. To je absurdní. V naší straně před pučem hrála vždy hlavní roli pravda, morálka a čestnost. A o to se snaží i NSS."

● Ve svých veřejných vystoupeních často říkáte, že u nás postrádáte Masarykův humanismus a vůbec celé jeho učení. Nemyslíte, že to už je dnes příliš zastaralé a pro lidi nepřitažlivé?

„Víte, Masaryk je pro mne něco jako politická bible. Jeho názory jsou stále platné. Nesmírnou váhu přikládal morálce, poctivosti, čestnosti. Prosazoval lásku k bližnímu - humanitu, ta tady skutečně chybí. Svět spěje k určitému mravnímu rozvratu. Je třeba vytyčit nějakou ideu, lidé musí mít s něčím pocit sounáležitosti. Československo může být opět centrem vzdělanosti, příkladem demokracie, ale musí každý začít sám od sebe. Vraťme se k Masarykovi. Miluji tuhle zemi, rád bych se sem vrátil, ale mé zdraví už není nejpevnější. Udělal jsem však pro Československo, co jsem mohl."

❑ JAN DRAŽAN

"Svob. Slovo", 21. 12. 91.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávku inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na:
"Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice:
Dobrovolné předplatné v korunách lze zaslat na adresu:
Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

Ze života krajanů

Dr.Gustav Schoenbach, který žil a zemřel ve Vancouveru, BC, se narodil 6.9.1920 ve Stráncicích u Prahy, PSČ 251 63. Pejskarova "Posl.pocta", sv.II., má chybu v datu narození.--Dr. J.Čermák nám zaslal svůj angl.projev o dr.Krajinovi na letošním Kongresu SVU v Praze. Má 7 stran a zájemcům pošleme rádi kopii.--Dny od 9.do 21.listopadu byly v Torontě vyhlášeny za "Days of Czech Culture".--5.7.94 zemřel v Surrey, BC, náš čtenář M.J.Vlasák. Patřil mezi poúnorové exulanty a žil také ve Švédsku.--Býv.mistryně ČSR Jana Mrázková žije s manželem Frantou a dvěma dcerami v Mississauga, Ont.--Video záznam o XII.Všesok.sletu je za $30 + poštovné. Záznamy přijímá: Z.Mimra, 298 Markland Dr., Etobicoke, Ont. M9C 1R8. Tel./416/ 621-3845.--Josef Jerije z Nové Paky /nar.25.3.44/ odešel z vlasti na podzim 68 a dnes se synem vlastní úspěšnou firmu "Supreme Windows", 402 Winston Churchill Blvd., Oakville, Ont. L6J 4Z2. Tel./905/849-7800. Z praktických důvodů si změnil jméno na Joe Joseph. Specialita: vinyl windows.--30.11.tomu bude 10 let, co v Lethbridge, Alta. zemřel evang. farář Ant.Stanislav.--Na 1.1.95 připadnou nedožité 90.narozeniny JUDr.Jaromíra Valenty z Montreálu, rodáka z Přerova.--V Oakville působí krajanská zubní lékařka Mlada Kocicka, tel.905 257-0179.--Stalo se v Brně: paní Süsstrunkové ukradl kapsář kan.pas a letenku do Kanady. Když zašla na oddělení Policie ČR v Běhounské ulici, pas i letenka tam už byly. Mohla letět za dcerou podle plánu..--Závodu SP sjezdařek se účastní za ČR kan.rezidentka Kateřina Tichá.--Přehled nejlepších knih z let 89-94 zašle: K.Havel, Box 33006, Brampton, Ont. L6S 3Y0.--Jan Křemen sestavil pro "SD" reportáž "Kanada-malý rádce pro dovolenou s dřevorubci". Zapomněl jen mj. že z Prahy létají Aerobusy ČSA přímo do Toronta.--Yvonne Indart-Slípková vystavovala své malby v Acton H.S.--Karel Janeček, který žil a zemřel v Ottawě /syn "Jawaře" Františka/ měl matku s "modrou krví": byla to šlechtična Jana Karolina van Strick Linschoten z Holandska. Zemřela v Ottawě.--ELDERHOSTEL CANADA má adresu: 308 Wellington St., Kingston, Ont. K7K 7A7. Má studijní a cestovní programy pro osoby v důchodu.--Torzo přístavby kult.domu v Rožnově zakoupila firma RonCo Electronics, v níž hlavním partnerem je kan.občan Miro Senk, od firmy Pressenk Instruments v Quebeku.--V.Křižanová z Quebeku se přihlásila do nové organizace na Slovensku, která propaguje duchovní federaci s Čechy.

VYSYPANE Z OBÁLOK

● Nedávno som si vypočul v rozhlase rozhovor s mladou Slovenkou, ktorá pracovala dva roky v Kanade. Pomáhala tam pri výchove problémovej mládeže, ktorá sa túla po mestách, kradne alebo sa živí prostitúciou, fetuje, pije alkohol... Spomínaná Slovenka sa vrátila domov, pretože už nenašli sponzorov, ktorí by jej prácu s mládežou financovali.

Súhlasím s tým, že kanadským deťom z ulice treba podať pomocnú ruku, ale šokovala ma výzva moderátorky, aby súkromní podnikatelia pomohli prevýchovu detí z krajiny javorového listu financovať. A čo Slovensko? U nás nežije množstvo detí, ktoré súme potrebujú pomoc? Ako novinár som sa dostal do viacerých detských domovov a môžem povedať, že tam nežijú ako vo vatičke. A mnohí mladí u nás žijú doslova na ulici. Chudoba kvári Slovákov čím ďalej, tým tvrdšie. Myslím si, že nie sme až tak bohatí, aby sme mohli prispievať na výchovu mládeže z prosperujúcej zámorskej krajiny. Najskôr sa dobre postarajme o naše deti.

ĽUBOŠ ŠTRBA, Hlohovec

"Práca", 20.10.94.

Consulate General
of the Czech Republic
1305 Pine Avenue West
Montreal, Que. H3G 1B2
tel: (514) 849-4495 fax: (514) 849-4117

JOSEF ČERMÁK

Dne 15.listopadu slaví "70"! Jeden z mála aktivních poúnorových"exulantů. Udržel se na správné straně čáry, která odděluje dobré od zlého. Obětavý, inteligentní a vtipný. Milovník dobré hudby a divadla. Dobrý básník a občasný novinář. Gratulujeme!

SOKOLSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ

Kanadské sokolstvo přispělo na vybavení tělocvičny v Tyršově domě

Záhy po prvních zprávách v roce 1990, že se v Československu obnovuje Sokol, zahájila Sokolská župa Kanadská sbírku na "Fond sokolské obnovy" do níž kromě sokolů přispěli také někteří další krajané.

Sokolská župa Kanadská podává nyní zprávu všem dárcům na fond, že výnos sbírky v celkové výši $ 25,567.84 byl použit na vybavení tělocvičny Tyršova domu v Praze.

Česká obec sokolská (ČOS), jejíž sídlo je v Tyršově domě, zahajuje výchovu a výcvik nových cvičitelů v rámci stálé cvičitelské školy ČOS v tělocvičně a dalších prostorách Tyršova domu, kde bude také soustředěna talentovaná sokolská gymnastická mládež. Pro tento účel, jenž je pro další vývoj sokolské obnovy nezbytný, potřebuje tělocvičnu vybavenou potřebným nářadím; dosavadní vybavení tělocvičny v Tyršově domě je majetkem Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy, jež v nejbližší době z Tyršova domu odejde i s nářadím a náčiním.

ČOS se naskytla příležitost výhodně odkoupit nářadí dovezené do Prahy začátkem června tohoto roku na Mistrovství Evropy ve sportovní gymnastice mužů a juniorů francouzskou firmou GES-Thomasson v ceně FFr. 150,865 (přibližně Kč 850,000.- nebo $ 42,500). Výnos sbírky v Kanadě použitý na nákup tohoto nářadí představuje 60% celkové ceny (přibližně Kč 511,300.-).

Všichni dárci na sbírku mohou při svých návštěvách Prahy shlédnout tělocvičnu Tyršova domu s hřejivým vědomím, že se podíleli na jejím vybavení a tím také podpořili potřebnou výchovu nových sokolských cvičitelů. Sokolská župa Kanadská tímto ještě jednou všem dárcům za příspěvky do fondu děkuje.

ESKYMO WELZL

V poslední době se zvýšil doma i v zahraničí zájem o slavného cestovatele, který se narodil v Zábřehu na Moravě v r.1868 a zemřel 19.9. 1948 v Dawsonu na Yukonu. Podle dr.P.Tůmy z USA existují "Kluby Eskymo Welzla" v Zábřehu, v Mohelnici, v Brně a snad i jinde. Dr. Tůma letos už po čtvrté Dawson navštívil a zjistil, že 24.7./týden před jeho příjezdem/byl veřejnosti předán nový důstojný Welzlův hrob. Stalo se tak za početné účasti krajanů, většinou býv. trampů z USA. Na snímku vedle je nový náhrobek Eskymo Welzla na veřejném hřbitově v Dawsonu, na který vybrali mezi sebou hlavně krajané z Kolorádа. Hlavní zásluhu měl Jerry Vecga, 28688 Aspen Drive, Conifer, CO. 80433, USA. Tel./303/ 838-2163. Otázku nového důstojného náhrobku pro Eskymo Welzla nadhodil v červnovém čísle "Edmontonského Zpravodaje" jiný ctitel cestovatele a sice Jaroslav Švestka, General Delivery, Beaverlodge, Alta. TOH 0C0. Tel./403/ 354-8287. Jeho výzva v krajanském tisku v Kanadě neměla vůbec odezvu a mezitím skupina z Kolorádа jela "plnou parou". Zajistili ze Zábřehu na Moravě také prst, která byla do nového Welzlova hrobu vložena. Dr. Tůma se letos sešel s krajankou, paní Alenou Kennedyovou a jejím manželem Mirkem. Poznal také pracovníka Městského Muzea p. John Golda, který Welzla osobně poznal a naslouchal jeho vyprávěním. Náhrobek je skutečně na místě, kde byl Eskymo Welzl pochován. Na hrobě je železný kříž, na němž je připevněna v zaskleném rámečku vylisovaná květina z Moravy, pod ní je malovaná vázička se slaměnkami. Celý hrob je pokryt bílým kamením. Na zeleném kameni z Rock Creek je umístěna deska z černého leštěného mramoru, kterou daroval Jiří Procházka z Mission, BC. Na desce je vyryta mapa Welzlovy cesty kolem světa v letech 1893-1898, vlevo je Welzlova fotografie s podpisem, vpravo nápis Jan Welzl, 1868-1948, dole nápis "Kde domov můj ...". Dne 24.7. požehnal hrob Rev. Andrew Wilson ze St.Paul Anglican Church. Výše zmíněný Jerry Vecga, zvaný "Pupal", zazpíval několik vhodných trampských písní. Celé shromáždění se jen pomalu rozcházelo. Dlouho tiše stáli a vzpomínali na slavného krajana a cestovatele Jana Welzla. Dr. Tůma zdůraznil: "Konečně má náš Eskymo Welzl důstojné místo posledního odpočinku a krajané z celého světa, jichž přichází každoročně do Dawsonu poměrně značný počet, mohou se konečně poklonit památce našeho slavného krajana a polárníka." Dr. P. Tůma má adresu: Fountain of Youth, Box 217, 10249 Coachella Canal Rd., Wiland, CA. 92257-9583, USA. Je autorem vedlejšího snímku. Je zajímavé a logické, že skuteční ctitelé J.Welzla neradi čtou, že je někdy považován za zlatokopa; on byl spíše cestovatel a přítel přírody. O tom svědčí jeho knihy. MJ

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO. ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

kultura

Odešel milovník krásných žen a lehké múzy

Dne 24.10.94 zemřel v Praze Jára Kohout.

*Pamatuji si na setkání s **českým komikem Járou Kohoutem**, když se vrátil po listopadové revoluci do své rodné země. Ačkoliv mu bylo téměř šestaosmdesát, přijel plný energie a nadšení. Řekl mi tehdy do ouška, že by se rád ještě jednou oženil. Samozřejmě s mladou a krásnou! Novinářům zase svěřil, že za války byl zadržen na gestapu a prožil tam horké chvile, v osmačtyřicátém na něm zase vadilo, že byl zaměstnavatelem a živil 150 lidí. Po návratu do Československa měl chuť se nejen znovu oženit, ale také opět vstoupit do světa filmu. Obé se mu podařilo. Zahrál si dědečka, jenž restituoval v Karlových Varech hotel, v Olmerově filmu „Ještě větší blbec, než jsme doufali" a zamiloval se do mladinké půvabné redaktorky Marcelky z časopisu Ahoj, kterou si vzal. Naši rodiče a prarodiče měli Járu Kohouta rádi. Vystupoval se svým šarmem v řadě salonních komedií spolu s Fialou, Píštěkem, Novým, Burianem, Plachtou, Haasem a Ferencem Futuristou. V době emigrace hovořival na vlnách Svobodné Evropy, Hlasu Ameriky a BBC. V Americe měl tři dcery a řadu vnoučat. Když se ženil téměř v osmaosmdesáti, řekl, že vždycky miloval krásné ženy a lehkou múzu. Se svou ženou Marcelou napsal knihu vzpomínek, nazvanou „Kde jsou ty časy, co byly, kde jsou ti lidé, co žili". Takže vy, kteří jste Járu Kohouta měli rádi, si na něj můžete díky jeho knize, která brzy vyjde z nakladatelství Impreso, příjemně zavzpomínat.*

JITKA FRAŇKOVÁ
"MFD", 26.10.94.

UNESCO oslaví 100. výročí narození Přemysla Pittra *"Čs. týdeník", USA.*

Odkaz P. Pittra a Olgy Fierzové

NADACE PŘEMYSLA PITTRA A OLGY FIERZOVÉ

Spolek MILIDU v Curychu a Pedagogické muzeum J. A. Komenského v Praze založily nadaci Přemysla Pittra a Olgy Fierzové.

Cílem nadace je pokračovat v humanitním, demokratickém, křesťanském a sociálním odkazu Přemysla Pittra a Olgy Fierzové při výchově mládeže a ostatních občanů v národním, evropském a světovém měřítku.

Čech Přemysl Pitter (narozen 21. 6. 1895–zemřel 15. 2. 1976) a Švýcarka Olga Fierzová (26. 7. 1900–17. 6. 1990) se výrazně zapsali do moderních českých a evropských dějin, a to nejen jako vychovatelé. Neváhali, v době pro český národ nejtěžší, postavit se na cestu pravdy, a to jak v letech 1939-1945, tak po druhé světové válce. Jejich působení v domácím a mezinárodním protiválečném hnutí v období meziválečném i poválečném si zaslouží uznání demokratického světa.

Po skončení druhé světové války zachraňovali děti z Německa a Rakouska, děti židovské, polské, holandské, české a slovenské, i děti jiných národností, které trpěly v nacistických koncentračních táborech nebo poválečných českých internačních táborech. Společná výchova v duchu lásky, pro niž se podařilo získat podporu mezinárodního Červeného kříže v Ženevě, byla úspěšná.

Po únoru 1948 byl Přemysl Pitter donucen emigrovat z Československa, neboť mu hrozilo zatčení. V roce 1951 se přes západní Berlín dostal do Spolkové republiky Německo, kde se opět setkal s Olgou Fierzovou. V letech 1952-1962 působili oba v uprchlickém táboře Valka u Norimberka. Zde působil Přemysl Pitter jako sociální pracovník a duchovní rádce. V r. 1962 přišli do Švýcarska a od té doby žili trvale v Affoltern am Albis.

Přemysl Pitter byl významnou osobností československého exilu, vychovatel, ekumenický kazatel, organizátor československého zahraničního hnutí, jakož i spolupracovník rádia Svobodná Evropa a Britské rozhlasové společnosti (BBC). Byl uznávaným členem Československé společnosti pro vědy a umění, založené v roce 1957 ve Washingtonu, zakladatelem a prvním předsedou této společnosti ve Švýcarsku. Jeho jméno, podobně jako jméno Olgy Fierzové, bylo známo po celém demokratickém světě, nejen v československém exilu. V rámci protiválečného úsilí měl řadu spolupracovníků v Anglii, Švýcarsku a v jiných zemích.

Za svoji činnost obdržel Přemysl Pitter v r. 1966 vyznamenání izraelské vlády a jeho jméno je trvale zvěčněno v Jeruzalémě na Hoře Paměti (Har ha-Zikaron). V r. 1973 obdržel Záslužný kříž I. třídy Spolkové republiky Německo a za dva roky pak čestný doktorát Teologické fakulty Univerzity v Curychu. Za svoji literární činnost získal cenu kantonální vlády v Curychu, v r. 1976 in memoriam medaili Společnosti Johanna Mathesia v Kirnbachu. Po obnově demokracie ve své vlasti obdržel in memoriam Řád T. G. Masaryka.

Účelem nadace je rozvoj duchovních hodnot, které obsahuje a k nimž směřuje dílo Přemysla Pittra, Olgy Fierzové a jejich spolupracovníků při osvětlování doby, v níž žili, v šíření tohoto díla a jeho zpřístupnění dalším generacím.

Svého cíle nadace dosahuje zejména vydáváním spisů Přemysla Pittra a Olgy Fierzové, vydáváním dokladů a dokumentů z Archivu Přemysla Pittra a Olgy Fierzové, sborníků ze seminářů, monografií, studií, seznamováním veřejnosti s dílem a jinými aktivitami obou významných pedagogů, pořádáním výstav, národních a mezinárodních seminářů.

Nadace je právnickou osobou s celostátní a mezinárodní působností, se sídlem v Praze.

Generální konference UNESCO v Paříži přijala v listopadu 1993 rozhodnutí, že 100. výročí narození Přemysla Pittra v roce 1995 bude světovým kulturním výročím I. kategorie.

Věříme, že myšlenka Přemysla Pittra, pronesená při udělení čestného doktorátu na Teologické fakultě Univerzity v Curychu v duchu křesťanských zásad a všeobecného lidství — „Bez lásky, bez lidskosti, bez soucítění člověka s člověkem nic neobstojí" — platí v plné míře v době současné a bude platit i nadále.

Tato zásada by měla být hlavní linií nejen mezilidských, ale i mezinárodních vztahů.

V Praze dne 15. ledna 1994.

RALPH HEGNAUER — *prezident nadační rady Affoltern am Albis*

Doc. PhDr. TOMÁŠ PASÁK — *místopředseda nadační rady Praha*

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

Projev Tomáše Bati

u příležitosti udělení hodnosti "Čestného doktora" Vysokého učení technického v Brně

Vaše Magnificience, vážený pane rektore, vážené dámy a pánové!

Je pro mne velikou ctí být promován na této tak vážené technické univerzitě, na Vysokém učení technickém v Brně, na Fakultě technologické ve Zlíně, ve městě, kde jsem vyrůstal a v moravské zemi, ze které pocházím.

Zlín, který jsem znal jako chlapec, byl místem, kde jsme si se spolužáky a kamarády hráli na indiány, a kde jsem byl současně vystaven přísné "technologii verpánku". Učil jsem se sledovat a porozumět vývoji průmyslu a vědy v technologicky vyspělých zemích, učil jsem se zvládat rychle se rozvíjející technologii v podniku svého otce, který již tenkrát nejenom snil o vzdálených horizontech vědy a poznání, ale navazoval cílevědomé styky s vysokými školami.

Právě tato technická univerzita to byla, a hlavně její fakulta chemická a stolice kožedělství vedená profesorem Kubelkou, od které čerpal můj otec své znalosti, ale která také našemu podniku dodala značný počet vysoce vzdělaných spolupracovníků a množství cenných poznatků.

Naše rodina s ní byla spojena také tím, že můj strýc Jan byl na Vysokém učení technickém v Brně poctěn čestným doktorátem.

Jsem proto, pane promotore, obzvláště vděčný za to, že právě tato univerzita mě dnes poctila čestným doktorátem a moji manželku zlatou medailí. Přijímám tuto čest nejenom pro sebe, ale také jako projev vděčnosti za práci všech spolupracovníků, kdysi hlavně českého a slovenského původu, a později příslušníků mnoha národů, náboženství a ras, kteří spolu se mnou překlenuli tu katastrofální ztrátu mateřské centrály ve Zlíně a svou prací, oddaností a energií vytvořili jednu z nejpokročilejších organizací globálního typu. Je nyní na mladší generaci, vedené mým synem, aby využila všech velkých příležitostí, které současný vývoj poskytuje.

Jak je všeobecně známo, rozkvět našich závodů byl umožněn velkým respektem ke vzdělání a velkým úsilím o jeho neustálé rozšiřování. Dokázali jsme experimentovat s novými metodami, novými formami a s novými institucemi vzdělávání, ať to byla Masarykova pokusná škola nebo Baťova škola práce, Studijní ústav ve Zlíně a Obchodní akademie Tomáše Bati. V celé naší činnosti jsme kladli velký důraz na vzdělání svých spolupracovníků a občanů našeho města.

Když jsem přijel po více než padesáti letech poprvé do Zlína, bylo pro mě příjemným překvapením, když jsem zjistil, že Zlín je také městem univerzitním. A to díky tomu, že brněnské Vysoké učení technické zde zřídilo svoji samostatnou technologickou fakultu. Její vitalita se prokazuje mimo jiné v tom, že tento dům, určený původně k prazvláštním účelům, byl tak krásně dokončen a darován k velkolepému vzdělávacímu poslání.

Slyšel jsem, že při slavnostním zahájení provozu tohoto domu vyslovil někdo myšlenku, že tak velký dům musí mít svoji vlastní duši, svého vlastního ducha. Po mnoha letech mé práce na kanadských univerzitách jsem přesvědčen o důležitosti dislokace velkých vysokých škol. Tato dislokace dává možnost, aby se duše centrály vtělila do dalších budov, které umožňují většímu počtu lidí čerpat nové vědomosti v blízkosti místa své kariéry, a to nejenom po dobu formálních studií, ale také v tom velmi důležitém procesu celoživotního sebezdokonalování.

Další příjemné překvapení, které jsem zažil, když jsem před téměř pěti lety přijel hned po "něžné revoluci" do této země, bylo, že navzdory dvěma okupacím, z nichž jedna úplně aktivity vysokých škol zakázala, je vzdělanostní nivo obyvatelstva vysoké. Byl tu také silný hlad po možnostech dalšího vzdělávání a obeznámení se se světem.

Myslím, že díky tomu, dále rychlému rozvoji demokracie a rozšíření privatizace, díky dosažení měnové a fiskální stabilizace a vytvoření mezinárodních investičních a obchodních kontaktů, se dostalo České republice té nedávné pochvaly od OECD (Organizace pro ekonomiku, spolupráci a rozvoj).

Vaše Magnificence, vážený pane rektore, vážené dámy a pánové,

musíme si však uvědomit, že těch více než padesát let izolace od pravého tržního hospodářství a praktického managementu zanechalo hlubokou propast ve velmi důležité sféře hospodářského a sociálního rozvoje.

Překlenutí této propasti bude přes veškerou spolupráci se světovými univerzitami a mnoha jinými institucemi vyžadovat čas a mnoho energie. Praktický styk s mezinárodními podniky je nejrychlejší cestou k úspěchu.

My sami k tomu máme velkou důvěru, a proto jsme začali s ekonomickým vzděláním nejdříve u mladých lidí, když jsme před třemi lety zřídili "Baťovu nadaci pro mladé podnikatele". Ta dává příležitost, aby v rámci českého a donedávna také slovenského školního systému nabyli mladí lidé kvalitní znalosti o tržní ekonomice a managementu. Někteří z průkopníků této aktivity jsou mezi námi.

Dovolte, abych se stručně zmínil alespoň o několika faktorech, které budou ovlivňovat dnešní a budoucí podnikatele:

1) To staré baťovské heslo "náš zákazník - náš pán" se bude muset více než kdykoliv jindy považovat za nekompromisní zásadu podnikatelství a nikoliv jenom za propagační heslo.

2) Kvalita prosazená aplikací TQM musí být nekompromisně požadována jak u výrobků, tak i ve službách.

3) Musí být prosazovány požadavky zákazníků a obchodníků na inovace výrobku a na spolehlivost a rychlost dodávek.

4) Používání nejmodernější technologie v nejširším slova smyslu znamená vzájemné prolínání managementu prodeje, výroby, logistiky.

5) Výdaje a investice musí být přísně kontrolovány. Moderní podnikatel si bude muset velmi dobře zvážit, zda bude omezené prostředky investovat do moderních elektronicky ovládaných strojů nebo do výměny Favorita za Maserrati.

6) Musíme si uvědomit, že svět spěje ke globální integraci, a ani ten nejmenší podnikatel neunikne jejímu vlivu. Nesmí žít v iluzích, že mu nějaká vláda může zajistit silnou ochranu na dlouhou dobu.

7) To nejdůležitější jsou lidé. V dnešní době lze koupit téměř veškerou technologii. Na dobré projekty je možné získat kapitál z mnoha zdrojů. Ale konkurenční boj vyhraje ten, kdo bude mít nejlepší tým spolupracovníků. Tými inteligentní, vzdělaný, pracující v podniku, jehož cíle jsou jasné a etické.

Univerzity hrají důležitou roli v přípravě lidí na všechny tyto úkoly.

Znovu děkuji za poctu, které se mi dnes dostalo a slibuji, že se vynasnažím přispět k úspěchu práce naší technické univerzity a k rozvoji vzdělanosti v naší zemi.

"Zpravodaj "Klubu absolventů Baťovy školy práce", č. 19/94.

Vztek si komunisté vybili na plzeňské soše Masaryka

P l z e ň - Za první zásadní vystoupení proti režimu, který se v republice dostal k moci v únoru 1948, jsou považovány známé plzeňské události z 1. června 1953. Tehdy široká veřejnost v Plzni dala v souvislosti s měnovou reformou nahlas najevo svou nespokojenost s nastupující zvůlí. Odplata byla opravdu tvrdá. Ještě téhož dne komunisté strhli majestátní pomník T. G. Masaryka, který pro Plzeňany mnohé znamenal a symbolizoval. Následovaly postihy lidí i dlouhodobé opomíjení města snad ve všech oblastech.

"Plzeňský Masarykův pomník byl odhalen 28. října 1928. Poprvé byl odstraněn z popudu gestapa v roce 1940, ale čeští vlastenci ho ještě stačili ukrýt v Praze. Už 28. října 1945 proto mohl zase stát na svém plzeňském místě," řekl náměstek primátora města Plzně Jan Blažek.

Symbol demokratické republiky už však nepřežil dramatické události kolem měny. V odplatě za dopolední revoltu ještě odpoledne 1. června 1953 přijel k pomníku jeřáb a Masaryk dostal oprátku. Dodnes se i daleko za hranicemi města planě diskutuje o tom, kdo smyčku soše kolem krku hodil. Jisté ovšem je, že zvlášť aktivní byli někteří tehdejší plzeňští herci a že bronzová socha byla záhy s pomocí Lidových milicí roztavena v plzeňské Škodovce.

"Základní kámen k obnovení Masarykova pomníku byl položen 7. března 1990. A už 28. října 1991 se Masaryk na svém místě objevil znovu. Novou sochu odlili v plzeňské Škodovce, kde si uvědomovali podíl na zničení originálu," doplnil Jan Blažek.

Původní Masarykova plzeňská socha byla doplněna ještě o skupinku čtyř postav - ženy, symbolizující vlast, dívky, představující mladou republiku, vojáka a kováře. "I tato část pomníku by měla být obnovena, ale zatím jsme k tomu přistoupit nemohli, byť jsou k dispozici umělci, kteří by dílo vytvořili. Město totiž musí dřív investovat desítky milionů korun do obnovy svého historického centra, které bylo zoufale zanedbané," uzavřel náměstek primátora města Plzně Jan Blažek. *Významný podíl p. Jaroslava Cempera/Erbenova 8/ při obnově sochy TGM je zamlčen.*

Prestižní lokaci v Náchodě má majitel antikvariátu na Náměstí TGM č. 1, p. Jiří Hora.

O LETCÍCH

"Bulletin LHS" měl článek P.Bočka "Ing. Jindřich Ressel a jeho projekt vzdušné parolodi". /Vynálezce byl synem vynálezce lodního šroubu Josefa Ressla./--V Brookfield,IL. jsme našli poún.exulanta Jan Junu /z okolí Lán/,který sloužil u am.letectva v korejské válce. Zotavuje se po operaci kyčle.--S.Berton-Brzobohatý ví,že "mladí historici v ČR jsou nadějí národa,protože jdou po faktech-padni komu padni"--Tucet lidí chce tuto adresu: Gen.Vladimír Nedvěd,DFC, 27 Sutherland St.,Buderim,Qld. 4556,Austrálie.--"L+K" č.20/94 překvapilo článkem o "Kan.Listech",nazvaným "Listy i letecké",z pera dr.Čestmíra Sládka. Kopii pošleme vážným zájemcům zdarma.--Věra Doll,roz.Hodková,nám poslala z USA dojemný článek o svém otci "Zapomenutý člověk-hrdina". Byl to vlastenec,letec,podnikatel a zapomenut nebyl. Je známo i dnes v let.kruzích,že s inž.Křížem byl konstruktérem letounu HK-101;obrázek přineseme.--Pilot ČSA Miloš Fiala je vedoucím Katedry technických a úpolových sportů při UK;založil znovu "Univerzitní letecký klub"který byl zrušen Němci v r.39. Schůze klubu v únoru 95 se účastní 8 původních členů z r.1935. Miloš bydlí v Lidicích.--Láďa Bezák slavil v r.93 kdesi své 60.narozeniny.--Kdo vzkřísí Masarykovu Leteckou Ligu,která měla letiště v Hlubočepích?--"Plastic Kits Review" měla v č.25/94 dokumentární článek J.Rajlicha a J.Sehnala "134.čs.wing při invázi"; s krásnou fotografií Ládi Světlíka,který žije na N.Zélandě.--"Rovnost" měla 10.10. článek o J.Františkovi. Poláci od 303.perutě mu říkali "Franta".Byl to nejlepší stíhač v Bitvě o Británii.--Priv.firma Top-Air Praha převzala letiště v Holešově. Je to první soukromé mezinárodní letiště v ČR.--Vojenské aktivity monitoruje nad českým územím několik anglických vojenských letounů. Češi budou v rámci "Otevřeného nebe" létat nad Německem.-- V Otrokovicích zahájila provoz letecká škola. Má 8 letadel a 85 studentů.--Na Let. dnu v D.Loučkách měl velký úspěch pilot ultralehkých letadel Pavel Bula. --Am.let.veterán James Watson navštívil okolí Duchcova,kde byl za války sestřelen. Náhodou se setkal s p.Kochem,který velel německému "flaku" a letoun sestřelil.--71 am.letců přišlo o život v let.bojích nad Kovářskou v Krušných horách před 50ti lety. Jejich památka byla letos vhodně uctěna, díky členům Severočeského let.archívu.--V tunelech pod Českou Kamenicí se koncem války vyráběla něm.letadla. Pracovali tam nuceně franc.a sovětští let.důstojníci.--Gen.Vl.Nedvěd se ve věci pomníku padlých čs. letců obrátil písemně na prez.Havla a na předsedu vlády Klause;od obou se dočkal positivní odpovědi.--"Občasník Klubu historiků" v Ústí n.L.měl zajímavý článek "Anglický letec-ústecký rodák".Pojednává o O.Hanzlíčkovi. Napsala jej Helena Borská.--Byl M.Mazáč u RAF? Nikde není záznam, ale tvrdí to.--Pí Ludmila Tobyšková si objednala z Říma knížku Č.Sládka "Osudy palubního střelce".Prodala haciendu v Javea ve Španělsku.--Z Ivančic se ozval Zd.Mucha,býv.navigátor ČSA.--Ing.O. Poláček nám za Svaz letců poslal přehled situace kolem plánovaného pomníku padlým letcům. Ponese prostý nápis:"Padlým čs.letcům za 2.světové války".-- Na plukovníka let. in memoriam byl povýšen Hugo Slípka, který žil a zemřel v Torontě.--J.Trčka,Jandovo stromořadí 1023, 744 01 Frenštát p.R.,ČR,by rád navázal kontakt s Jar.Brázdilem.--J.Doubek z Austrálie se plně staví za obnovení Hrobu nezn.vojína v Praze;doufá,že věnce k 50.výročí skončení války v Evropě nebudou nosit ke koni sv.Václava..--"Život" č.32/94 měl článek o I.Schwarzovi,který žije v Anglii. Vzpomněl na svého jmenovce Theodora/nebyl příbuzný/,který zahynul při havárii Liberátora. Jiný jeho kamarád K. Skoza zemřel po propuštění z Jáchymova na leukemii.--Plánuje se vydání "Zlate knihy účasti čs.letců ve 2. svět.válce". Sdělil nám to plk.Váňa ze Svazu letců ČR.--Z.Čejka vydal studii o Jaroslavu Skálovi/nar.31. 12.1894 v Rokytně u Pardubic/,který létal v Rusku za První svět.války.--J.Klimeš se dočetl,že J.František přistál,delší úsek projížděl po letišti velkou rychlostí a narazil do ochranného valu. Takové nehody byly celkem běžné,ale nikdy neměly za následek smrt pilota. --Míra Liškutín spolupracoval na knize D.Machaly "Zlomený sen",která pojednává o O.Smikovi.--MIGy 29 budou postupně vyřazeny z aktivní služby;už nyní se projevuje nedostatek náhradních součástek.--Urna s popelem gen.J.Ambruše byla 26.5. uložena na bratislavském hřbitově ve Sličom údolí. Ambruš se vždy považoval za čs.letce a zemřel v Chicagu,IL.20.ledna 94.Měl 94 roky.--Gen.F.Peřina s paní byl v Tunisu;byli nadšeni.-- Známý umělecký fotograf a válečný letec RAF,Ladislav Sitenský,oslavil "75" a v "LN" o něm vyšel článek pod názvem "Život v protisvětle",-- V červenci 94 zemřel v UK Jaroslav Střihavka-Scott.Popel byl převezen do Prahy.-- V.Soukup byl 14.9. v Bratislavě/s M.Gročíkem/ na ceremonii na počest O.Smika.-- M.Procházka napsal pro "L+K" článek o F.Truhlářovi z Lomnice n/Pop."Osud v plamenech". --Gen.in memoriam se stal i Josef Šejbl,býv.rezident Toronta. Jeho dcera žije v BC. --Dr.M.John sestavil studii "Vznik čs.letectva 1918-20". --Joe Bílek se sešel v Hodoníně s J.Balejkou z Valašských Klobouků.

Gen.let.Karel Mrázek /na obrázku s dcerou/ žije v Jablonci n.Nisou. Píše paměti.

Nedocenitelná je práce let.historika Jaroslava Popelky z Brna. Má tisíce dokumentárních fotografií a navíc je modelář:na fotografii je s modelem letounu SPITFIRE MkIX 310.čs.perutě RAF. Měřítko 1:7.2,rozpětí 1560 mm /61.4"/. Z archívu Kurta Hermana.

Letecký Den v Jindřichově Hradci 27.srpna 1994. Autor: M.Podzimek..Skupinu "vedl" gen.Fajtl.

O VOJÁCÍCH

Bližší údaje nejsou známé o těchto zahr.vojácích narozených v Olomouci:R.Kohn,Štěpán Mayer,Alois Blum a Pavel Huth.Další-Erich Meller se nar.24.2.23 ve Vídni.--Na Tasmánii zemřel Karel Klemeš,maj.hotelu"Lucas" v Latrobe.Bojoval u Dunkirku a z vlasti odešel v r.48.--17.10.byl na české TV legionář I.války Alois Vocásek,96,poslední žijící bojovník od Zborova.--Koroščenko prý žije v Austrálii.Kdo o něm ví?--V Anglii zemřel mjr.gšt. Fr.Bauer. Jeho paní byla lékařka.--V květnu 44 mělo české tzv.vládní vojsko mělo 4.763 mužů a 214 důstojníků. Byli posláni do sev.Itálie a tam jich na 680 zběhlo k italským partyzánům. Řada z nich už bojovala u Dunkirku.--Když jsme v "KL" zveřejnili foto L.Pobořila,ozval se A.Vyhňák:"Byl to skvělý atlet,voleybalista a krasavec.Širckých ramen,snědý, tak trochu orlí nos,bílé zuby,modré oči,černé vlasy /říkali jsme mu"cikán"/.Děvčata v Anglii se za ním jen otáčela. Zanechal doma dívku,Milušku,krásné děvče.Při evaukuaci z Francie se do něho zamilovala pohledná dcera jednoho našeho diplomata. Pro Ludvíka to bylo dilemna,ale Osud za něho rozhodl: při útoku na něm.pozice u Dunkirku mu hoši dávali jejich granáty-nikdo nedovedl hodit granát tak daleko jako on-a při jednom takovém hodu si ho Němci vyčíhli a četaře-aspiranta,absolventa důstojnické školy,Ludvu Pobořila,přeřízli kulometem téměř ve dví. Českou Milušku si doma pak vzal Ludvíkův bratr-dvojče." A.Vyhňák se také zmínil,že kamarádil také s Jendou Pluhařem:jednou při boxu mu Vyhňák vyrazil zub,Pluhař však nepřestal trvat na tom,že po válce si Vyhňák musí vzít jeho sestru. Po válce,při čištění minových polí na Slovensku,přišel Pluhař o život a po r.48 se Vyhňák oženil v Anglii s Angličankou.--Josef Kotlář/Sluneční 461, 473 01 Nový Bor/ poznal v r.49 v "domečku"na Hradčanech 27 býv.důstojníků SNB,příslušníků nár.soc.strany, a gen. K.Janouška. Kalvárií prošel také gen.Přikryl,protože prý v Milovicích našla StB tajnou vysílačku, o které Přikryl věděl.--V knize "Noční výsadek" od V.Kameníka a Z.Jelínka,z r.1985,je podrobně popsána činnost part.oddílu dr.Tyrše poblíž Bořitova.--V Zábřehu vyšel další článek o kom.popraveném mjr.K.Prokešovi,místním rodákovi.--Dokumentárně dokonalý je "Almanach obětí nacismu v lesech 1939-1945 v okrese Vsetín",124 stran. Autoři uvedeni nejsou,ale muselo jich být celá řada.--Z Brna se ozvala Jindra Dvořáková,příb.C.Nováka.--Bedřich Mertl /nar.v Havl.Brodě 2.4.16/ byl v Anglii v osobní stráži pres.Beneše.Do ciziny odešel s L.Viterou,který byl v Anglii přidělen do lékárny brigádní nemocnice a potom do ministerstva zdravotnictví. Po válce působil ve sborové nemocnici v Praze.--V knize "Combat Commander" od am.gen.Harmona je tato informace: Čs.obrněná brigáda čítala 5.600 mužů a z nich na 1.500 mělo anglické manželky. Z.Fierlingera označil za "shifty-eyed opportunist".--26.9.byla v Doveru oslava 50.výročí dobytí něm.dělostřeleckých základen u Calais ve Francii.Za naše tam byli M.F.Kašpar,K.Vrdlovec a 4 bratři ze sev.Anglie. Z domova přijelo 40 osob.--Nikdo si zatím v Praze nevzpomněl na mjr.Karla Asmuse /nar.21.12.07 ve Frýdku,zemřel 3.4.89 v Torontě/. Poslední adresa jeho syna byla:Petr Asmus,Hálkova 5,747 05 Opava. Asmus byl baťovec. --V Kanadě není český voj.attaché,o Kanadu se stará plk.Jiří Giesl,Defense Attaché Office, Embassy of Czech Republic, 3900 Spring of Freedom St.,NW.,Washington,DC 20008, USA.--Doma vyšly pamětní mince k 50.výročí inváze v Normandii.Jsou z ryzího stříbra,nom.hodnota je 200 Kč,prodávají se v Kanadě za $50. Kdo má zájem,nechť píše na "KL".--Hledají se býv.příslušníci dopravního oddílu muniční roty.--31. 12.94 se na Kanárských ostrovech dožívá 87.narozenin Ing.J.Fráňa,propagační důstojník čs.brigády v Anglii za války.--V. Šajner žije v létě v Ontáriu,v zimě na Floridě. Jeho dcera má v Mississauga prosperující praksi jako zubní lékařka.-- "MFD" měla článek o pí Ivaně Berkové z Brna,které se po válce podařilo převézt ostatky 40ti popravených moravských vlastanců do Brna. Byl mezi nimi také její manžel. Žije v Brně,kde její dcera měla před časem trojčata.--V Praze vzpomněli 75.výročí vzniku velení čs.armády;prvním náčelníkem hl.štábu byl franc.gen.Pellé. Jeho dcera byla mezi čestnými hosty.-- Na 100 osob vzpomenulo v Trocnově 570. výročí narození Jana Žižky.--200 studentů Britské Královské vojenské akademie navštívilo slavkovské bojiště vojsk tří císařů v r.1805. Byli také hosty Voj.akademie v Brně a Vys.voj.školy ve Vyškově.--ČSA začala znovu létat do Bělehradu.--400 německých a českých vojáků bude mít společná cvičení u Mnichova.--Do Bosny byli v rámci UNPROFOR posláni další čeští vojáci /pro specielní spojovací uzel/.--V Policejním Muzeu v Praze na Karlově mají uniformu franc.maršála Foche,jakož i výložky,řády a dokumenty ruských legionářů, kterých podle dokumtace bylo přesně 67.750. Poslední z nich se vrátil do Prahy až 20.11.1920.--Čeští důstojníci budou sloužit nejvýše 10 let. --Armáda dosud žádnou z budov legionářům nedala.--V Německu byly zveřejněny doklady, že sovětský špión v Tokyu,Richard Sorge,pracoval také pro něm.gen.štáb.-- Býv.ciz.legionář Mirek Kavka má elegantní motel na Floridě;adresa:10464-106Av.N., Largo,FL.34643.,USA.--Plk.gšt.Jaromír Petzold /22.10.slavil "85"/ se nachází v nemocnici,ale kamarádi mohou psát na: c/o J.Budík,Apt.1503, 125 McLeod St.,Ottawa,Ont. K2P 2C7, Canada.

Ex-Baťovec a zahr. voják Frank Tesař oslaví 2.12.94 své 80.narozeniny. Měl zajímavý život:nar. se v Nedakonicích u Uh.Hradiště a u Bati nastoupil v r.34.Od 1938 byl v Nigerii. V r.1940 už sloužil u 2.praporu v Anglii a jako tankista byl u Dunkirku. Když po válce v Praze pracoval pro UNRRU,potkal řed.Tušu od Bati v Anglii a s jeho pomocí se zas dostal zpět do Nigerie.Do Kanady emigroval v r.57 a vedl několik prodejen firmy Baťa. Jeho adresa:62 Braywin Drive,Weston,Ont. M9P 2P3,Canada.

Sao Paulo,Brazilie,1964:zleva:Alex Roth /rodák z Podk.Rusi,sloužil u brig.ambulance u Dunkirku,zemřel v Brazilii./ a Josef Souček-"Suk",nedávno na gen.povýšený.

Ktp.Karel Černý v r.1945: nar.se 27.12.14,v Pezénas velel 1.rotě,v Rusku byl u 2.parades.brigády,pak pobočníkem gen.Píky. Zemřel 9.4.1991 v Norimberku.

Od února 1952 existoval v záp.Německu elitní útvar americké armády složený z Čechů a Slováků,v počtu asi 800, kamuflovaný jako strážní útvar. Velel mu výše vyobrazený kpt.Karel Černý. Když se sešel ve Frankfurtu v listopadu 51 s gen.Ingrem,měli oba pocit,že je to základ čs.armády 3.odboje. Dalšími veliteli jednotek byli např.mjr.Václavík,gen.Vesel,kpt.Danko,kpt.Lukašík,kpt.Berka. V té době existovaly podobné oddíly polské,baltické,maďarské,ruské atd., celkově čítající na 10.000 mužů. Naši se v soutěžích vždy umístili

O PARAŠUTISTECH

Pí Z.Marková,ředitelka Horáckého Muzea,napsala do listu "Novoměstsko" 29. 8. článek "Vzpomínka na Aloise Vyhňáka". Zmínila se,že nebyl zatčen komunisty po únoru 48 /jako Nedbanský a jiní/ jen proto,že byl jako zaměstnanec ZAMNI v cizině.V Kanadě uplatnil své odborné znalosti v radiotechnice a elektronice.--V Rožnově p.R.zemřel Fr.Trpík,radista skupiny GLUCINIUM.--Karel Niemczyk se ozval z Austrálie s poznámkou,že se domnívá,že Oldřich Pelc zemřel v Chocni a nikoliv v Austrálii. Protože prý neměl příbuzných,město Choceň mu prý vypravilo pohřeb. Kdo o tom něco ví?-- Niemczyk navázal kontakt s krajanským listem "Hlasatel" v Chicagu,ve snaze vysvětlit, kdo velel za války paravýsadku CALCIUM.--. 3.výsadkový vojenský útvar so sídlom v Žilině dostal názov"Žilinský pluk Jozefa Gabčíka". Je však zajímavé,že se Gabčík vždy podepisoval "Josef" a považoval se za československého vojáka. /Obdobný je případ gen.let.J.Ambruše./--V listu "Koktejl" vyšel v září 94 článek o plk. Miloslavu Nečáskovi,který se v r. 42 dostal do Němci kontrolovaného Ústavu soudního lékařství /ředitelem byl dr.Weyrich/ a tajně vyfotografoval lebky Gabčíka a Kubiše. Plánoval,že lebky ukradne a zamění za jiné. Než se mu to podařilo,Němci lebky odvezli do Německa. Proslýchalo se,že do Drážďan. Co se s nimi stalo? Měly by být pietně uloženy v Praze.--Noviny v Plzni přinesly nedávno unikátní snímek Josefa Žižky,který byl za války radiotelegrafistou paraskupiny BARIUM. Měl přezdívku "Malý Josef" a pocházel z Vejprnic u Plzně. Žižka byl Gestapem zatčen a spáchal 16.1.45 na Pankráci sebevraždu.--O skupině BARIUM psaly nedávno ve čtyřech pokračováních "Hradecké noviny". Mimo Žižky byl ve skupině npor.Josef Šandera /velitel/ a četař Tomáš Býček. Autorkou seriálu byla PhDr.J.Pospíšilová. Podle autorky Gestapo se dostalo skupině na stopu díky zrádcům Čurdovi a Lepaříkovi. Šandera se při zatýkání Gestapem pokusil o sebevraždu a zemřel v hradecké nemocnici. Válku přežil jedině Tomáš Býček--Red.dr.L.Mareda nám dal k dispozici článek válečného pomocníka čs.záp.parašutistů,Ladislava Korábka,z Hradiště u Nasavrk. Článek mezitím vyšel v "Občasníku hist.skupin Zpravodajská brigáda a Rada Tří".--Váleční kamarádi parašutisty I.Koláříka se sešli u jeho hrobu ve Zlíně. --V knize "The Schellenberg Memoirs" /str.333/ je mylně uvedeno,že v kostele v Resslově ulici bylo Gestapem obklíčeno 120 příslušníků českého domácího odboje,že se odmítli vzdát a v boji všichni zahynuli. /Nemáme tu knihu,abychom ji mohli prostudovat,ale obáváme se,že podobných"kachen" tam bude asi víc./Ze Skotska se ozval gen.A.Petrák.Navštívil místa,kde za války trénoval čs.parašutisty. 50.léta ztrávil na Mírově;velitel Mírova a jeho tryznitel V.Kohlíček žije v Brantfordu u Toronta. --Pokud se týče likvidace Heydricha, gen.Petrák poznamenal,že tato akce byla v té době vojensky a politicky potřebná,aby se světu dokázalo,že i malý národ se dovede bránit.

KAPITÁN HRUBEC

Musíme ještě hodně udělat pro to, aby „na nic nebylo zapomenuto a nikdo nebyl zapomenut"! Týká se to hlavně příslušníků našeho zahraničního odboje na Západě, vědomě odsouzených k postupnému zapomenutí, přestože jejich hrdinské činy zaslouží často nejvyšších poct. Patří mezi ně i kapitán RUDOLF HRUBEC, na něhož si od odhalení společné pamětní desky ve vestibulu ústeckého gymnázia roku 1946 nikdo oficiálně nevzpomněl.

Narodil se dne 15. listopadu 1914 v Bernaticích u Tábora a české gymnázium v Ústí n. L. absolvoval v roce 1934. Byl technicky nadaný a v krátké době do konce první republiky toho stihl velmi mnoho — stal se vojákem z povolání a už v roce 1937 získal v Pardubicích, kde jinak sloužil u jezdeckého pluku, diplom sportovního pilota. Zároveň začal studovat na pražské technice, ale díky známým událostem ze všeho sešlo. Z okupované vlasti uprchl 8. 6. 1939. Dostal se do Anglie, kde si v únoru 1941 podal žádost k letectvu, ale čekalo jej mnohem dobrodružnější poslání. Dne 19. 9. 1941 nastoupil k výcviku parašutistů, spolu s Valčíkem, Opálkou, Švarcem i Vyhňákem po boku Gabčíka, Kubiše a dalších, kteří začali cvičit už v předchozích týdnech.

RUDOLF HRUBEC

Od roku 1942 už sám jako instruktor řídil výcvik společně s Josefem Süsserem a Rudolfem Pernickým v Bellanois a Chicheley Hall, kde se v srpnu 1942 o přípravu parašutistů zajímal i prezident Edvard Beneš. Byl příslušníkem výcvikové sekce zvláštní skupiny D při II. odboru našeho ministerstva národní obrany v Londýně. Jako paradispečer se pak přímo podílel na organizování letů do vlasti a z literatury víme, že právě tato funkce byla velmi důležitá, neboť s parašutisty setrvával až do poslední chvíle před seskokem, sdílel s nimi riziko letu a udržoval je v příznivém psychickém stavu.

Dne 29. 3. 1942 takto doprovázel při svém prvním bojovém operačním letu parašutisty ze skupin TIN (která měla provést atentát na Emanuela Moravce) a INTRANSITIVE (provádějící sabotážní a diverzní akce). Té doporučil základní kontakty v rodných Bernaticích, ale skupina byla odhalena a spolu s 22 občany této obce byla vyvražděna i jeho rodina. V posledním roce svého života působil Hrubec jako stýčný důstojník u štábu britské Exekutivy pro zvláštní operace na Bari ve Středomoří. Doprovázel skupinu parašutistů, kteří měli provést operaci SILICA II a spojit se s protektorátním vojskem v Itálii nebo Jugoslávii. Před 50 lety, dne 11. září 1944, narazil letoun Halifax BB 412 na horský masiv u obce Biella sz. od Ivrea. Mezi 14 muži, kteří tam zahynuli, byl i kapitán Rudolf Hrubec.

PAVEL KOUKAL

O skautech

Pan Aleš Kaprál s paní Zdenou z Tuscon, Arizona,se domnívají, že na mez.skautské rezervaci"Na Říčkách" u Líšně by mohlo být stále muzeum českého skautingu.--Na 100 oldskautů se sešlo nedávno v Brně-Lužánkách. Promluvil k nim čestný náčelník chlapeckého kmene PhDr.V.Břicháček,CSc,64.--Skauti si podávají levou ruku, protože jde od srdce..-- Měsíčník "Skaut-Junák"je nyní barevný. Adresa redakce:Národní 37, 110 00 Praha 1.Chyba v č.6/94:Místo gen.Vlčka otiskli foto R.Plajnera.--V Ústí n.L.vychází bulletin "Skautíci vpřed" a v Kr.Březně "Zpravodaj 23.oddílu".--Sk.středisko br.Rýpara v Rožnově p.R. dostalo od města vilu,ale opravy svépomocí nejsou dokončeny /čas a peníze/.--Helena Borská-Jitřenka,Vinařská 20,400 01 Ústí n.L., byla s manželem na oslavě 28.X.v místním divadle /pozvánku dostali od p.primátora,býv.skauta/. Slanostním řečníkem byl býv.parašutista,plk.Jaroslav Klemeš /PLATINUM-PEWTER/.--Skauti pomohli v Jáchymově postavit Mohylu Eliáš s nápisem"Bojuj se zlem!".Zasloužil se br.V.Šefčík-Rada z Chebu.--Časopis naších skautů ze Švýcar "TAM TAM" koluje i v ČR. Adresa redakce:Jiří Čejka-OLD KIWI, Sonnenbergstrasse 98,CH-8610 Uster, Švýcary.--V Rokycanech byl odhalen pomníček deseti skautům,kteří zahynuli za války v konc.táboře.--Valašskou lesní školu i letos vedl br.Jiří Londin.--Oldskauti hledají Květoslava Vavrušku,nar.1930, který žil v Rýmařově.V USA žije Zd.Wolf.--Ve Vyškově slavili důstojně 75.výročí založení tamního skautingu; nezmar L.Tomeš-BRATR TOM,vedl 1.oddíl až do září 1950,byl u obnovy hnutí v r.68 a znovu v r.89.--"Plzeňský deník"měl článek "Skauti a osvobození Plzně". Středisko v Doubravce vedl za války ilegálně pplk.Weidmann,popravený v r.42.I letos se v Plzni pořádal Knappův Memoriál.

Za kritiku byl kriminál

Pardubice - Bývalý politický vězeň Karel Šplíchal, který byl se skupinou studentů ve vykonstruovaném procesu v roce 1949 odsouzen za protistátní činnost k 17 rokům vězení a později mu byl trest zmírněn na tři roky, je současným vývojem ve společnosti v mnohém zklamán, ale je přesvědčen, že za čas se to zlepší.

Na setkání bývalých mladistvých spoluvězňů v Pardubicích řekl, že bude deset až patnáct let trvat, než se lidé vymaní ze špatných návyků, které získali v uplynulých desetiletích. "Příliš dlouho jsme učili své děti říkat na veřejnosti něco jiného, než co si myslely, a to se hned tak nenapraví," říká pětašedesátiletý důchodce.

V necelých dvaceti letech v roce 1949 byl se skupinou svých kamarádů, gymnazistů z Litomyšle, odsouzen za protistátní spiknutí.

"Byli to většinou skauti, scházeli se, mluvili o tom, co se jim na novém režimu nelíbí, a vystupovali proti funkcionářům vznikajícího Svazu mladých. Státní bezpečnost, která se o ně zajímala, našla u některých z nich doma schované většinou nefunkční zbraně z války, které si jako kluci přinesli domů, a udělala z nich protistátní skupinu," říká Karel Šplíchal. Sám se s nimi také scházel a pomáhal jim.

Jako bývalého vojáka ho při procesu označili za špióna a prokurátor mu navrhoval trest smrti. Z armády, kam se dobrovolně přihlásil v roce 1946, jej za dva roky vyloučili poté, co nesouhlasil s nuceným odchodem bývalých bojovníků ze západní fronty.

"Byl to monstrproces, na který přiváželi školy ze širokého okolí, vybraní lidé, co seděli za námi, křičeli, ať nám dají provaz, a šťouchali nás deštníky do zad," vzpomíná Karel Šplíchal.

Rozsudek nepřijal, přestože mu zkušení tvrdili, že potom dostane trest daleko vyšší. Soud ho však po odvolání odsoudil ke třem letům. Ve vězení byly takové podmínky, že po propuštění se jako mladý člověk ještě dlouho léčil. "Teprve až po osmi letech jsem mohl říci, že jsem zdravý," vzpomíná Karel Šplíchal.

Když se dostal na svobodu, bál se založit rodinu, protože Státní bezpečnost jej stále navštěvovala. Poté, co se téměř ve třiceti letech oženil a narodila se mu dcerka, Státní bezpečnost si pro něho jezdila i třikrát týdně. "Bylo to peklo," vzpomíná.

Nevydržel to a prokurátora v dopise požádal, ať je s celou rodinou dají do plynu, aby měl konečně klid. Teprve poté mu dala Bezpečnost alespoň na určitý čas pokoj. "Skutečně jsme si odpočali až po roce 1968, kdy se Bezpečnost zaměřila na další vlnu nespokojenců," říká Karel Šplíchal.

"MFD", 18. 10. 94. **VLADIMÍR BÍLEK**

Z historie čs.exilového skautingu v Torontě: v r. 1956 existovala při Masarykově domě na Cowan Ave. aktivní družina našich vlčat. Vedl je Mirko Janeček-"AKI" /první vpravo/a Jaroslav Skála /první vlevo/. Vydatně pomáhal čp.Jaroslav Janda,duchovní správce farnosti sv.Václava. Ve skupině byli např.dva bratři Greifové,tři bratři Honigové,Vlasák, Pejskar a Janda. Oddíl byl registrován v kanadském ústředí pod číslem 241.

Z České republiky

Zvýšily se ceny,např.masa, a možná,že právě proto lidé víc a víc čtou moravský měsíčník "Trnky-Brnky"/viz oznámka na str. 8/.--Pohledné knížky vydává nakl."U Jakuba" v Pelhřimově;poslední se týkala okr.pobočky České spořitelny.--Nový titul v Brně:Mendlova zem. a lesnická univerzita.--Čestné občanství Ostravy má nyní izraelský diplomat,Ch.Rozen,místní rodák.--Ve Svitu pod Tatrami byl obnoven Klub absolventů Baťovy školy.--"Světlana si vyžádala 18 mrtvých"je název článku J.Mrvy v "RT" 30.7.94. Šlo o největší provokaci StB v 50. letech na Moravě. Materiál k článku poskytl JUDr.J.Pospíšil z Kroměříže.--Josef Řehounek /zraněný do nártu kulkou StBáka v Nerudově ul.v únoru 48/ se narodil 13.7.25 v Rosicích,zemřel 25.7.79 v Hradci Králové.--Auto "Škoda Felicia" může konkurovat směle nejlepším evropským vozům příslušné kategorie.--V Praze zemřel býv.min.předseda Oldřich Černík,73, na následky loňské autohavárie.--Prez.Havel si zašoféroval v nové Tatře 613 v Příboru. Model má název Prezident.--Emil a Dana Zátopkovi oslavili své 72.narozeniny.--V Moravské Huzové u Olomouce byla odhalena busta kard.Tomáška.--Karlova Univ.udělila K.Krylovi in memoriam Pamětní stříbrnou medaili.--Zd.Rotrekl,Zd.Galuška a Ludvík Kundera se stali čestnými občany Brna.--Na Strahově byla výstava domumentů týkajících se Jar.Seiferta k 10.výročí udělení Nobelovy ceny za literatúru;nejlepší stálá výstava básníka je v Městském Muzeu v Kralupech /díky dr.R.Hynkové/.--"MFD"z 29.10.popsala pohnuté osudy soch TGM v Hodoníně a v Josefově.--Podle nové smlouvy s Vietnamem má do ČR přijít na práci dalších 3.000 Vietnamců. V tisku se objevily kritické komentáře.--V Petřvaldu je nyní deska TGM,díky p.starostovi Holečkovi.--"Blesk" a "MF Dnes" jsou nejčtenější noviny.--Šéf privatizace J.Lizner byl zatčen pro úplatky.--Kardinál Vlk je občanem Vatikánu i ČR.--Výbor "Oni byli první" v Praze se obrátil na Jelcina ve věci 2.000 ruských uprchlíků,kteří přišli do ČSR po občanské válce,stali se čs.občany,ale v r.45 byli zavlečeni na Sibiř.Píše o nich soustavně novinářka Tamara Wagnerová.-- 4 bedny písemností se našly ve Štěchovicích.--Solženicyn prohlásil před ruským parlamentem,že nemají demokracii.--V Brně byl pravoslavnou církví svatořečen kníže Rastislav;povolal Cyrila a Metoděje v 863.--"Společnost bratří Čapků v Praze vzpomněla 55.výročí smrti K.Čapka.Plánuje se pomník oběma.--Také v Holešově byla obnovena socha TGM.--Podkarpatská Rus přestala snít,že připadne Praze.--Rožnov p.R.má svůj pivovar;sládkem je M.Kuráň.--Praha žádá v Bratislavě o vydání posl.šéfa StB A.Lorence.--Do českých škol se dostaly mapy s německými názvy měst v ČR;byly pův.vytištěny pro Rakousko.--Obecní volby se nekonaly asi ve 30ti větších obcích;nikdo nechtěl kandidovat.--Podle ministra vnitra budou 29.12.promlčeny některé zločiny komunistů.--Zavedení školného na vysokých školách rektoři zatím odmítají,ale asi k tomu dojde.--Odškodnění obětí nacismu bude hrazeno zatím z prodeje majetku KSČ.--I rysi a vlci přecházejí ze Slovenska na Moravu.--Elita NHL /v čele s Jágrem/ bude asi hrát za české kluby;Jágra si zajistilo Kladno,F.Musila Pardubice.--Sudetští soc.dem.žádají zrušení tzv.Benešových dekretů z r.45.--Byla obnovena Matice radhošťská;předsedou je starosta Trojanovic,Drahomír Strnadel.--Velké Pardubice by měly 160.000 obyvatel;vychází pro ně list "Tamtam",Pernštýnská 15, 530 02 Pardubice,šéfred.je Vlastimil Novák.--H.Borská z Ústí n.L. poslala knížku "Poznej místo,ve kterém žiješ",80 stran.--V Přelouči vznikla"Nadace Fr.Filipovského";účastní se jeho dcera Pavlína.--E.Horáčková /Židovice 56,411 83 p.Hrobce/, 24 let,vdaná,by si ráda dopisovala s někým v Kanadě,přednostně o kan.hokeji.--Texaský"Hospodář" měl článek o tragedii v Babicích v r.1951;urna s popelem popraveného dp.V.Drboly byla nedávno uložena na hřbitově ve Starovičkách/Břeclav/.--Laskavostí V.Nováka jsme dostali do archívu videokazetu"Ležáky 1992-94".--Vyšla krásná barevná pohlednice Leštiny u Zábřehu.--Slovensky píšící český spisovatel L. Feldek přednášel v ostravském knihkupectví Artforum.--P.Hirš žádá V.Klause, aby rozpustil Sládkovu stranu.--V.Havel oslavil v tichosti své 58.narozeniny.--Také v Č.Třebové měla socha TGM pohnuté osudy,ale konečně je tam,kde má být.--"Někteří lidé se stali apatičtí,nechtějí se angažovat a jiní se bojí",píše Soňa Lukavská,Ul.F.Kriegela 2886, 276 01 Mělník.--V Šumperku vystavovali "Zvony rodiny Dytrychovy",včetně repliky am.Zvonu svobody.Zasloužil se I.Kroupa.--"Podzimní ekologické dny"proběhly z Zábřehu díky agentuře EKORS.--Fr.Čanda,dipl.léčitel alt.medicíny z Jelenice u Mělníka,si otevřel ordinaci ve stanici metra J.z Poděbrad,Zelený salonek, č.231.--Vzkaz krajanům,kteří mají hroby příbuzných v Praze: o údržbu,úklid,výzdobu a renovaci hrobů se postará firma AGES,FN Motol,Pavilon R1/10 Praha 5.Tel.2443 6038.Fax 2443 60 41.Maj.:J.Topinka a Ferd.Strejček.

Rod Janečků pocházel z Českých Lhotic u Nasavrk a později se rozdělil na větev pražskou a kladinskou. Rodinná hrobka kladinské větve se nachází na malém hřbitůvku nedaleko Sezemic. Na snímku vlevo je rozpadávající se náhrobek v červenci 94 a vpravo je zrestaurovaný náhrobek z listopadu 94. Odbornou opravu provedla firma Václav Prokeš a synově, Vysokomýtská 445, 534 01 Holice v Čechách. Tel.0456-2320. Doporučujeme.

REDAKCI DOŠLO

V "Kanadských Listech"č.9 ze září 1994 byla otištěna část článku "Příběh šťastného člověka",který jsem napsala k 20. výročí úmrtí mého otce Dr.Ing.Jindřicha Steinitze. Ve snaze oslavit co nejvíc své milované rodiče,jsem se v závěru článku hrubě dotkla otcova nejlepšího přítele Dr.Ing.Josefa Duška a celé jeho rodiny, která se k nám chovala vždy skvěle. Zachovala jsem se sprostě,pro mé jednání není omluvy; táta,který mi jednou za celý život vlepil pohlavek, by mi teď určitě dal pár facek. Prof.Ing.Jaromíra Duška,CSc, prosím o odpuštění a jeho zesnulé rodiče také.Blažena Seifertová,roz. Steinitzová, Bartoňova 833, 530 12 Pardubice, Česká Republika.

V Pardubicích vznikne přístav

Pardubice (čtk, ka) - V Pardubicích by měl být kolem roku 2000, kdy bude splavněna Labská vodní cesta do tohoto města, přístav. Včera totiž vznikla akciová společnost Přístav Pardubice, která se zaměří na stavbu a provozování tohoto přístavu. Náklady na tento projekt se odhadují na téměř dvě miliardy korun.

Hlavní využití přístavu předpokládá předseda představenstva společnosti Romana Línka při dopravě prachovického cementu, surovin pro Solné mlýny Olomouc a kovošrotu. Dále se počítá například s jeho napojením na pardubickou zónu volného obchodu či letiště.

Základní jmění nové firmy činí podle předsedy představenstva společnosti a náměstka pardubického primátora Romana Línka několik milionů korun. Mezi akcionáři podniku jsou města Pardubice a Přelouč, která vlastní přes 30 procent akcií. Dalšími podílníky jsou firmy z Pardubic, Hradce Králové, Prahy, Děčína, Olomouce, Chrudimi a Prachovic.

Obětem KSČ

SKUTEČ - Pomník obětem komunistického násilí má být odhalen tuto neděli ve Skutči na Chrudimsku. Uvedl to včera zástupce skutečské starostky a místopředseda okresní organizace KDU-CSL Pavel Novotný. K iniciativě jejich strany prezentované v místním a okresním tisku se připojila Občanská demokratická aliance, Klub angažovaných nestraníků, Konfederace politických vězňů a řada sponzorů včetně místních obyvatel, dodal Novotný. Podle jeho slov má být pomník svým tvarem podobný pomníku v nedalekých Ležákách, obci vyhlazené za II. světové války. *"MSD",21.10.94.*

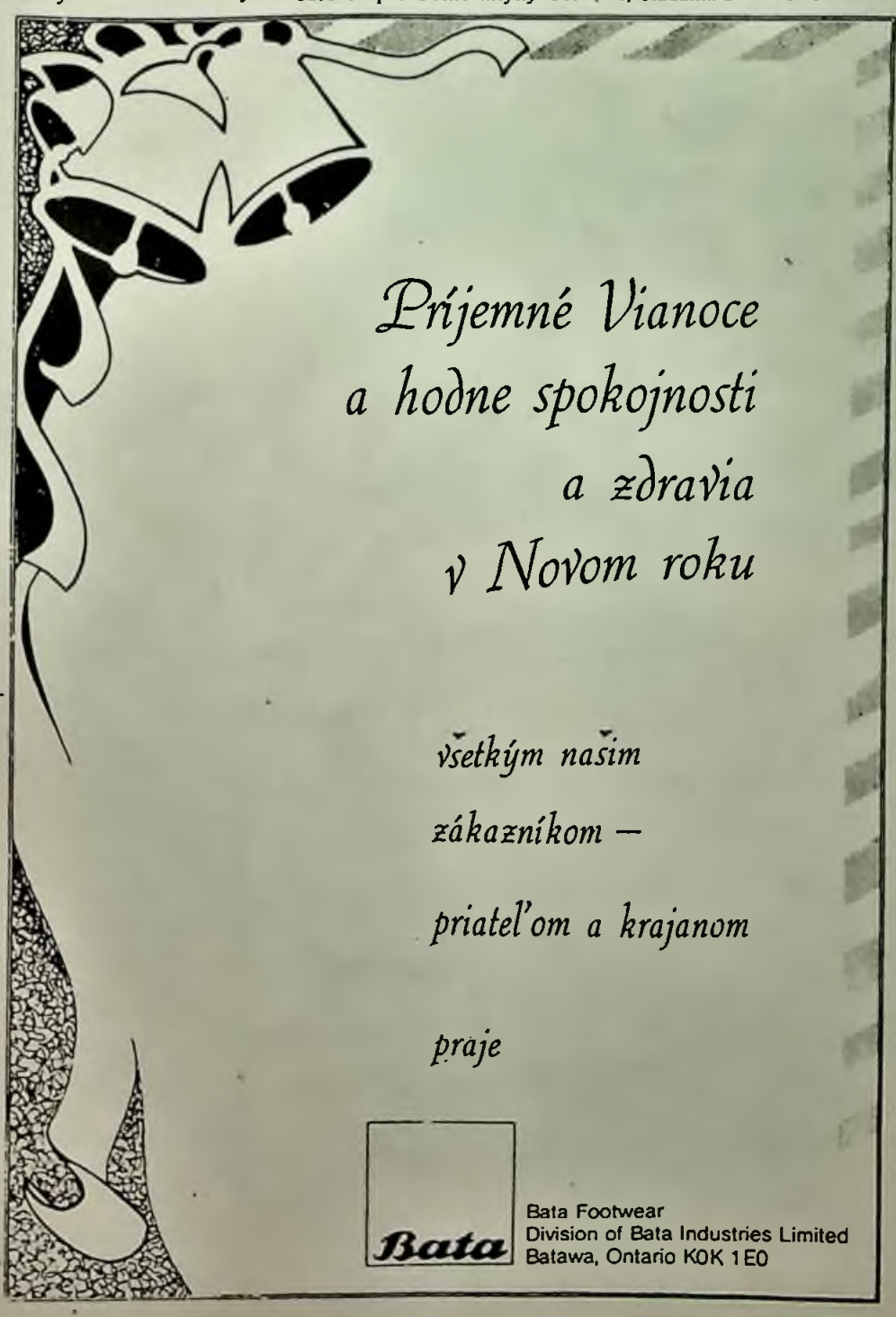
V Lanškrounu byla odhalena busta Boži Modrého, legendárního brankaře čs. hokejového týmu, dvojnásobného mistra světa, za účasti paní Eriky Modré, bývalých hokejových representantů a řady hostů. Slavnost se ukončila zápasem „starých pánů" s jedenáctkou regiónu.

Rodina Petrofů přistoupí na privatizaci restitucí s dokoupením

Konečně našli schůdnou cestu

HRADEC KRÁLOVÉ – Šest oprávněných osob rodiny Petrofů přistoupí po dohodě s privatizačním ministerstvem na privatizaci státního podniku Petrof Hradec Králové standardní metodou restituce s dokoupením. Na včerejší tiskové konferenci vedení podniku v Hradci Králové to řekl obchodní náměstek podniku a zástupce oprávněných osob Jan Petrof.

"RT",23.9.94.

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

Naši pozornost upoutal článek J.Tomeše v "NO" o ing.Jaromíru Nečasovi. Opustil Protektorát s gen.Vicherkem a Neumannem v lednu 1940.V říjnu 41 se stal v Londýně ministrem hosp.obnovy za soc.dem.stranu. Měl výhrady k pro-sovětské politice pres.Beneše a v listopadu 42 z vlády odešel. Zemřel v Anglii 30.1.45. Jeho manželka dr.Marie Poubová-Nečasová a dcera Věra zahynuly v Osvěčimi.--Švýcarský "Zpravodaj", č.11/94 měl na str.1 nezdařený snímek Ivana Medka. Jinak číslo mělo 42 zajímavých stran.--V.Rybka /usazený v Německu/ navštívil lužicko-srbskou oblast kolem Budyšína a užasl,kolik je tam slovanských jmen,zvláště na hřbitovech. Podle jeho odhadu se jen asi 50.000 Lužičanů hlásí ke svému slovanskému původu.--M.Šmerglová objevila v rak.Alpách "Pražskou chatu"/2.400m/ a "Novou pražskou boudu"/2.796m/. Postavila je v r.1870 pražské sekce Alpského spolku,když mu předsedal cukrář J. Studl. V r.93 navštívilo Grossglockner a okolí na 30.000 turistů z ČR.--Český ministr zahraničí sdělil,že Jižní Afrika a ČR podepíší dohodu o omezení dvojího zdanění. /Počet není znám,ale větší počet našich se odtamtud vrátil do ČR nebo emigroval do USA./--Čechoaustralan Jan von Kuboň chtěl na český trh přijít s revolučním motorem spol.Stil Cycle. Měl úspěch u Letu Kunovice. Jinak si stěžoval na telefonní systém.--V Melbourne studoval ekonomii ostravský Petr Polák,26. Pochválil činnost Česko-australské obch.komory v Adelaide.--Ivan Hoffmann z Vídně se vrátil do Chrudimě,kde jeho otec otec měl před válkou velké kožešnictví. Ivan vynikl v jachtingu,ale nyní se svou paní Hanou a dcerou Danielou operují pobočku svého vídeňského podniku v Chrudimi. Plánují filiálku v Praze.--28.6. 94 zemřel v Sao Paulo předseda Čs.spolku Josef Hlavnička.--Alois Čížek,dlouholetý vydavatel "Biče"ve Francii,se narodil 24.12.1905 v Praze a zemřel 13.12.1990 v Gagny,ve Francii. Zatím jeho práci nikdo v Praze neocenil.--Pásky s českými koledami nahrál T.Vondruška,P.O.Box 27-332, Wellington,N.Zealand. Vydává "Střípky".--Závod MEZ v Mohelnici převzala něm. firma Siemens a klíčoví pracovníci byli posláni na školení do Mnichova.--Dr.Jar.Krejší z Osnabrücku přednášel v Krnově o "Češství a Evropanství". Sponzorem byla místní Vyšší pedagogická škola.--Na přátelské besedě Sokolů ze zahraničí s bratry z ČR byli mj.:J.Nováček z Vídně,J.Hájek ze Švýcar,E.Welclová-Růžičková z Miami,Vlad.Slavík z NY a Jirka H.Jelínek ze Sydney.Bylo to u Jihlavy a promluvil dnešní starosta ČOS..--MVDr.Martin Kvetko napsal do listu "Sme" závažný článek "Oslavy SNP sa čiastočne odchýlili od historickej pravdy". Od r.1948 žil v USA.--Milan Koreň ze Slovenska má na Helgolandu dobře prosperující penzion.--Početná kapela z Dielsdorfu ve Švýcarsku koncertovala v Zábřehu na Moravě;mezi muzikanty byli 2 krajané.--J.Vašinka, novojičínský rodák,usazený v Německu,vystavoval s úspěchem své malby v Praze-Krči.--Zasloužilý krajan Jan Polínek má ve Švýcarsku zdravotní potíže a přejeme mu,aby se zcela uzdravil.--Zprávu o schůzce zástupců exilu s prez. Havlem a nejvyššími představiteli ČR jsme přinesli na str.1 v říjnovém čísle.--Jan Ryba napsal pro "KL" článek "Agenturní romance"-o mladém Čechovi,který byl v době studené války v Praze naverbován pro zdravodajskou činnost. Vystihuje prac. metody čs.komunistů v 50.letech.--Stále není však vyjasněna smrt angl.zpravodajce majora M.Poysera /pravým jménem Mirka Plaňavy,pův.z Brna,RAF letce za války/ v Rakousku v r.68.

Zahraniční Sokol končí

VII. valný sjezd Československého sokolstva v zahraničí přijal návrh župy kanadské, aby ve smyslu svého původního poslání a svých stanov, ukončilo svoji činnost 31. prosince 1995. „Československé sokolstvo v zahraničí mělo jediný úkol: uchovat sokolskou myšlenku neporušeně až do doby, kdy bude obnovena svobodná Československá obec sokolská. Podařilo se nám náš úkol čestně splnit."

Emigranti mohou ode dneška žádat o majetek zabavený po roce 1948

Praha (ajk) - Občané České republiky žijící v zahraničí mohou od dnešního dne až do konce dubna žádat o navrácení majetku, který jim po únoru 1948 zabavili komunisté. Umožňuje jim to rozhodnutí Ústavního soudu z letošního července, kterým byla ze zákona o mimosoudních rehabilitacích vypuštěna podmínka, podle níž o vrácení majetku mohli žádat jen lidé s trvalým pobytem v republice.

Předseda Světového sdružení bývalých československých politických vězňů v exilu Jaroslav Anděl odhaduje, že o majetek požádá asi deset tisíc emigrantů. Protože se většina z těch, kteří měli hodnotnější majetek, například továrny, už dříve k trvalému pobytu přihlásila a majetek jim byl pak vrácen, lze očekávat, že nynější žádosti se budou týkat především rodinných domků a malých živností.

"MFD", 1.11.94.

Vědečtí představitelé různých národů měli napsat učené pojednání o slonovi. Němec napsal desetisvazkový spis "Úvod do studie o slonovi". Angličan napsal menší brožuru "Slon a jeho význam pro britské impérium". Francouzovi z toho vyšel galantní román "Sexuální život slona". Rus zrobil středně silný svazek "Stalin o slonovi". A Čech? Tomu vyšla knížečka "Sovětský slon - rád příklad a vzor". **(1868)**

Ze sbírky MUDr. Jarmily Novotné "knížka smíchu a vzpomínání".

NAŠI V USA

8.12.tomu bude 15 let,co v NY zemřel dr.Jozef Mrázek.slov.politik čs.smýšlení.--Košická Filharmonie koncertovala ve Filadelfii,Mobile a v NY. Celkem ji slyšelo na 45.000 lidí.--Svíčkovou a koprovou s knedlíky atd.mají v Café Andrusha, 1742-2nd Ave. na Manhattanu,NY.--"Čs.týdeník"vzpomněl Karla Hašlera.Byl Gestapem zatčen v r.41 při filmování "Městečka na dlani" a zahynul v Mauthausenu.--Neuvěřitelné:Otec Salesián Alois Vyoral,dlouholetý duch.správce naši'ch v New Yorku,odchází do výslužby. Bude chybět. Před r.1948 působil v Pardubicích.--Bohemian Historical Society má adresu:P.O.Box 67, Bohemia,NY 11716-0067, USA. --Hledá se prof.R.Krejčí,který měl poslední adresu "Box 80581,College,Alaska,99708. Kdo nám může poslat jeho adresu? /Jde o znalce Eskymo Welzla,který zemřel v Dawsonu 19.9.1948.--"75" oslavil 4. 11.t.r. dr.Vlastislav Chalupa z Palatine,IL. Narodil se v Opavě. Málokdo ví,že vydal dvě menší publikace:"Catholic Politics?" a "O poslání naší americké větve".--Ve Val.Meziříčí zahájil výrobu sazí am.podnik CS CABOT;pásku přestřihli am.velvyslanec z Prahy a starosta města L.Coufal.--Čestným hostem I.ročníku České brusle-Memoriálu dr.J.Dědiče byla v Praze Ája Vrzáňová-Zanová. Byla mistryní světa v r.49 a v r.50,pak žila v USA.--V Sev.Karolíně byl zavražděn český turista J.P.,27.--Nez.čs.vojenští veteráni v Austrálii /Ing. H.Trhlík a přátelé/ udělili Řád TGM Janu Kuncířovi ze South Paris,Maine.--Jiří Stanislav má novou adresu:50 Marion Rd.,Watertown,MA,02172, USA. Spolupracuje úzce s tisk.taj.České lib.strany národně sociální v Praze,Jar.Šebkem,Nám.Rep.7,111 49 Praha.--Český ministr zahraničí mluvil na schůzi SN v NY. Otevřel také výstavu "Oslava Prahy"/Celebrate Prague/ ve Svět.finančním Centru.--K.Vonnegut četl v NY díla českých autorů:ve Stuyvessantově škole na Manhattanu bylo přes 200 posluchačů. Am.spisovatel dává přednost K.Čapkovi před F.Kafkou.--Slavný ples našich v Clevelandu,Ohio,bude 1.dubna 95. V pozadí pracuje pilně Zd.Pražák s paní Evelyn.--Pásku "Polka pro dobré lidi" /nahrávka známé vinohradské kapely/ je k dostání za $6 na adrese:Z.Pražák,1482 Larchmont Ave.,Lakewood,OH 44107, USA.--Sokol Los Angeles,CA.vydal slavnostní číslo svého bulletinu "Sokol Notes" o XII.Všesok.sletu v Praze letos.--Firma Anheuser Bush se snaží kontrolovat Budvar,ale může mít jen 34%.--Je pí E.Wlclová v Miami příbuzná Eskymo Welzla?--V Nebrasce vyšla kniha"Let us speak Czech-Učme se česky",192 stran. Sestavil ji v r.1964 dr. Vladimír Kučera.--V Chicagu zemřel poúnorový exulant Miroslav Koštál,býv.majitel Berwyn Bakery.Žil také v Melbourne.

HODLÁTE-LI KOUPIT NEBO PRODAT
DUM, OBCHOD, ŽIVNOST
NEBO JINÝ TYP NEMOVITOSTI ...

obraťte se s důvěrou na

GEORGE J.B. DANES, B.A.
Associate Broker
FAMILY REALTY CORPORATION
Tel: (416) 439-1660
Fax: (416) 439-1664
Res: (416) 266-1659

Měsíčník humoru a srandy:

"Trnky-Brnky", Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US$10 za rok..

Papež Jan Pavel II. napsal memorandum o nutnosti prostudovat »temnou stránku« církevních dějin

"Víd.Svob.Listy"

Vatikán – papež Jan Pavel II. řekl 13. června shromážděným kardinálům z celého světa, že římsko katolická církev musí mít odvahu k přiznání historických chyb, kterých se v minulých dobách dopustili její synové, a že musí být ukázáno, že legenda o báječném vatikánském bohatství neodpovídá skutečnosti. Zároveň požádal islamské země, aby udělily křesťanům stejné právo konat u nich bohoslužby, kterému se muslimové těší na západě.

Sv. Otec řekl, že nedaleký rok 2.000 je velmi vhodný k tomu, aby církev uznala »temnou stránku svých dějin.« Pouze odvážné přiznání svých chyb a opomenutí za které křesťané byli v jistém smyslu zodpovědní, a pevný úmysl vyvarovat se jich dnes a v budocnosti, může prospět církvi při jejím vstupu do třetího tisíciletí. Ve svém 25-stránkovém memorandu o této věci pak mimo jiné řekl: »Jak je možno mlčet o mnohých formách násilí, spáchaného ve jménu víry, jako byly náboženské války, soudy inkvizice a jiné formy porušení lidských práv?« Je známo, že za doby inkvizice, která dospěla ke svému vrcholu v 16. století, v úsilí čelit náboženské reformaci, křesťané, považovaní za kacíře, byli trýzněni a zabíjeni v případě, že svá tvrzení neodvolali. Sv. Otec řekl, že prestyž církve neutrpí, nýbrž naopak se ještě více posílí, »bude-li církev mít odvahu, přiznat omyly, kterých se dopustili její synove v minulosti, a které v jistém smyslu byly vykonány »jejím jménem.« O financích Vatikánu Sv. Otec řekl:

»Nadešla také doba, aby se ukázalo na nepravdivost legendy o pověstném bohatství, skrytém ve Vatikáně, která se někdy o této věci šířila. Pravda je úplně odlišná. Po nedávné restrukturaci Vatikánské banky se nyní »církevní finance staly více průhlednými.«

Konference SVU v New Yorku

Poslední říjnovou sobotu a neděli proběhla v New Yorku konference SVU, pořádaná místní odbočkou. Čestný člen SVU, ministr kultury ČR Pavel Tigrid, nám prokázal tu čest, že ji zahájil krátkým proslovem. Připomněl tradici a význam této organizace, shromažďující Čechy, Slováky a přátele obou našich kultur na třech kontinentech. Na jeho myšlenku nevědomky navázal večer téhož dne velvyslanec u OSN Karel Kovanda ve svém projevu při příležitosti oslav založení ČSR. Zdůraznil, že právě SVU je živým příkladem, jak budovat občanskou společnost.

Tématem konference byla *Současná česká a slovenská kultura*, s důrazem na literaturu, hudbu, vizuální umění a architekturu. Příspěvky byly vysoce profesionální a můžeme doufat, že aspoň některé budou publikovány. Škoda jen, že nebylo fysicky možné zúčastnit se dvou panelů naráz.

Za kvalitu konference patří hlavní dík předsedovi newyorské SVU dr. Milanu Fryščákovi a jeho týmu, za skvělé pohoštění paní M. Vašatové, A. Benáčkové a V. Bískové.

S konferencí byla spojena i valná hromada členů a volba nového výboru pod vedením dr. Miloslava Rechcígla. Novou generální tajemnicí byla zvolena dr. Blanka Kudějová z New Yorku. *"Čs.týdeník".*

Američani mě vrátili, pojem ekologický uprchlík prý zatím neexistuje